

Leegloop Seedorf begint



Duitsland en Nederland gaan prima samen.

De veertigjarige aanwezigheid van Nederlandse troepen in het Duitse Seedorf werd eind augustus een week lang uitgebreid gevierd. De integratie van Nederlandse militairen en hun gezinsleden kwam tot uitdrukking in allerlei activiteiten die zowel op de kazerne als in de omliggende dorpen werden georganiseerd. Domper op de feestvreugde vormde echter de - toen nog dreigende - sluiting van de kazerne. Inmiddels is de sluiting definitief en zullen al eind volgend jaar de eerste eenheden terugkeren naar Nederland.

De festiviteiten vonden plaats in de jaarlijks terugkerende 'Deutsch Niederländische Woche'. De winkelstraat in het nabij Seedorf gelegen Zeven is voor deze gelegenheid versierd met om en om grote Duitse en Nederlandse vlaggen. In de omgeving van het gemeentehuis hangt een reusachtig spandoek met een foto van een Nederlandse militair en de tekst '40 Jahre Nachbarschaft'. In het gemeentehuis zelf is een foto-expositie ingericht over de veertigja-

al volgend jaar

rige aanwezigheid van de Nederlanders in de regio.

Veel van de activiteiten waren vooral gericht op de naar Seedorf en omgeving verhuisde Nederlandse militairen en hun gezinsleden en Duitsers uit de regio. Op de jaarlijkse verenigingendag van 10 september richtten de festiviteiten zich met name op het eigen personeel. Juist deze verenigingen zijn het toonbeeld van de integratie die de afgelopen veertig jaar gewild of ongewild tot stand is gekomen.

Sluiting legerplaats

Het eerste weekeinde van de feestweek krijgt de legerplaats hoog bezoek. Minister van Defensie Henk Kamp, luitenant-generaal Marcel Urlings en secretaris-generaal van Defensie Ton Annink bespreken de aanstaande sluiting met enkele vertegenwoordigers van 41 Gemechaniseerde Brigade, het National Armed Forces Support Agency Germany (Nasag) en enkele burgemeesters van aan Seedorf grenzende gemeenten. Enkele Duitsers grijpen het bezoek aan om - opnieuw - hun onvrede met de beslissing te demonstreren. Hoewel de sluiting pas voor 2008 op de agenda staat, zijn de eerste gevolgen hiervan al volgend jaar merkbaar. Niet alleen keren de eerste eenheden dan terug naar Nederland, ook sluit waarschijnlijk het Protestants Militair Tehuis (PMT) al in de loop van 2004 haar deuren. 'Ik vrees dat wij ons veertigjarig jubileum hier in Seedorf niet gaan halen', zegt beheerder Aart Werkman. 'Zoals het er nu voorstaat moeten er waarschijnlijk vijf PMT's worden gesloten. Het is dan logisch dat een PMT dat bij een kazerne staat die wordt afgesloten, als één van de eersten aan de beurt is.'

Toen de plannen voor de sluiting bekend werden, ontstonden er van-

uit het Nederlandse personeel direct enkele actiegroepen. Met name mensen die een huis in de omgeving hebben gekocht of bijvoorbeeld zijn getrouwd met een Duitse(r) zijn vertegenwoordigd in deze groepen. 'Vereniging Behoud Seedorf' is één van de groepen die zich sterk maakt voor het behoud van de legerplaats. Contactpersoon van deze vereniging is Peter Tangelder, volgens hem wil de vereniging zich ook inspannen om te komen tot een goed sociaal plan voor iedereen die op de kazerne werkt. Hiermee wil de vereniging samenwerken met diverse vakbonden.

'Ik kijk nog eens goed in de rondte, want over een paar jaar is dit verleden tijd', schrijft Eimert Hoogendoorn, leraar Duits aan de Nederlandse Prins Willem Alexander-school in Zeven. 'Dat had ik ongeveer vier jaar geleden ook niet kunnen denken toen ik naar de scholengemeenschap werd gehaald omdat er een bovenbouw havo/ atheneum werd opgezet. Met z'n allen hebben we de schouders eronder gezet en hard gewerkt. En de school groeide: in vier jaar tijd van 85 naar 165 leerlingen. Als docent Duits werken in Duitsland, fantastischer kon het niet. Ik heb er aardig wat voor moeten opgeven in Nederland. Destijds geïnformeerd bij Defensie in Den Haag: "Nee hoor, dat bestaat niet. Onbestaanbaar dat Seedorf weg gaat. Dat is zo verbonden met het Nederlandse leger..." Zelfs staatssecretaris Van Hoof bevestigde hier in 2002 nog dat een opheffing van de kazerne Seedorf tot de sprookjes behoorde. Ik hoor het hem nog zeggen, tot 2015 gegarandeerd...' ◀

Veertig jaar Seedorf

In september 1963 arriveerde de laatste Nederlandse eenheid op de eind jaren vijftig gebouwde legerplaats Seedorf. De gang van Nederlandse militairen naar Seedorf werd mogelijk door de zogenoemde kazerneruil Budel-Seedorf: in ruil voor het

kazernecomplex Seedorf voor de legering van een Nederlandse brigade, stelde Nederland de legerplaats Budel ter beschikking van een Duitse

opleidingseenheid van de Luftwaffe. Het begin van de discussie over de permanente legering van landmachten in Duitsland kwam voort uit twee ontwikkelingen: de verschuiving van de NAVO-verdedigingslijn van de rivieren Rijn en IJssel naar de Weser in 1958 en de spanningen rondom de positie van Westerse geallieerden in Berlijn in 1959. Dat het nog jaren duurde voordat er ook echt definitief een brigade in Duitsland werd gehuisvest, had voornamelijk financiële redenen. De te maken kosten werden met de kazerneruil aanzienlijk verminderd. Daarnaast beloofde de Duitse regering binnen enkele jaren ook onder meer driehonderd woningen en een school ter beschikking te stellen aan de Nederlanders.

Het voornaamste doel van de brigade in Seedorf was gedurende de 'Koude Oorlog' op de Noord Duitse Laagvlakte door middel van 'vuur, voorbereide en vluchtige hindernissen' een vertragend gevecht te voeren en een eventuele Russische opmars zo lang als mogelijk tegen te werken.

Tijdens de jubileumweek werd een ruim 250 pagina's tellend boek '40 jaar Nederlandse troepen in Seedorf' gepresenteerd. Hierin is uitgebreid aandacht voor de geschiedenis, de Duits-Nederlandse samenwerking en ervaringen en gevoelens van mensen die langere tijd in Seedorf doorbrachten. ◀

